

از بس بود بر سنگ عدم تر خطایش را	کمان ابر وانش زه نمیلست در عالم
قدح از تاف عتقا بود صهبای شربش را	دلان دور نکما بودم در میخانه غزلت
بدست کیش یا جیش مهر کایش را	برینا طفل دل هم خواب بار خازین
بچه بلبل که داند راه دریا کایش را	زهر مرغی نباشد ناخدا در کشی کلشن
بصحرای مستی خیمه میگردم جایش را	زخو شیر رضای بکه که ما بودیم
بدیوان حسانتش میسازم که جایش را	جسان میخوالتی از صبهان تا هر غلظت
کامع فضا حکمت جگر دی که با	اول زوال عشقه بسبب وفه فنا
شمع کمال بودش لو لو خنده ریا	شخصی اصل صدق ایدم ز کفری حزن
کرد عذار اولسه در خاصیت هما	لو خط اوله جمال اولور عشق عاربت
مهرک زمین بر تویدر هر خد انما	همت بهمت ما حرف خاک روز
باب ناو عاوانه اسیر اولم آتیا	مدار کردش عشق اولور وصل
دیکلر اولور میخسته و از صبا	خالتسم در ششقی انقیاد کل صنور
هد بار افرین دل تا بسیرت	نصرت نوطرح نادر در شعر دلکش

بر شتر چه تیغ جو کل سینه عنایه	امکان بیز لطفی نهان سویلیم کا
از کتایش ایل در لم با بسته تنگی جرا	همنشین بلبلی چون غنچه و تنگی جرا
عالم بالا کفیف با دهرم و دست	هر دم از نه غمتی در زین این سنگی جرا
کوشش کن در تی آفت دم قیز خورج	مانند در کفت کویه مطر از جیتی جرا
در ره کویه صفا بگذرته از سایات	از سمنند با دیا بیخ در زین تنگی جرا
کعبه مقصود را از دل سفر کن نرفتا	بوله هوس اندر شمار میل و دستگی جرا
اوشوخ نکتہ شناس اولور سه رام غنا	بیاض خاتم عشقه بیز تو نام غنا
نکین فقر نمایان ایرت صفا وفا	همیشه صورت سا لزل قلو صوام غنا
النه کانه کرسی اولیج سا عام	صونرمی واعظه ساقی فکله جام غنا
ملوک سا حاد دولت اتر کاکیل	سمنند فقره اور رسن اکر لجام غنا
بو بزم عشقه نیت تکبر اتم صفا	بهار چرخ می دور تر که تو ز جود ام غنا
چه خونها خود تابا و صیا و روی خورشید	سماز روی و بر داشتیم کردی نقابش را

کان